Μίμης Τσαφέντας, ο ξεχασμένος τυραννοκτόνος

written by Μάκης Μανέτας | 24.10.2014
Μύτη γαμψή κλασσικού Κρητικού και βλέμμα κυνηγημένου αγριμιού είχε το πρόσωπο που είδαμε στα πρωτοσέλιδα τις αρχές του Σεπτέμβρη το μακρινό 1966.

Ήταν ο Γραικός Τυραννοκτόνος Μίμης Τσαφέντας (Τσαφεντάκης)που σκότωσε με τέσσερεις μαχαιριές τον Πρωθυπουργό-Αρχιτέκτονα του Απαρτχάιντ Χένρικ Φερφρούντ μέσα στο Κοινοβούλιο του Κέηπ Τάουν.

Μίμης Τσαφέντας

Πέθανε σε ψυχιατρική κλινική εδώ και δεκαπέντε χρόνια.

Ξεχασμένος απ’ όλους, ειδικά από το Κόμμα του το ΚΚ Νότιας Αφρικής του οποίου υπήρξε ενεργό μέλος όλη τη δεκαετία του ’30.

Μπαρκάρισε μετά, έμαθε και μιλούσε οκτώ γλώσσες, περιπλανήθηκε και γύρισε στον τόπο του. (Είχε γεννηθεί στο Λορένσο Μαρκές από Κρητικό πατέρα και Μοζαμβικανή μάνα, μετακόμισαν στο Τράανσβαλ όταν ήταν δέκα χρονών).

Αμέσως μετά την εκτέλεση τον αποκήρυξαν οι πάντες, οι αντιρατσιστικές οργανώσεις και το Κογκρέσσο πήραν αποστάσεις, η κυβέρνηση που ήταν πολύ εύκολο να τον εξοντώσει δεν το έκανε, με βάση παλιά του συμπτώματα τον έβγαλε τρελό.

Δεν θέλησε να αποδώσει πολιτικό χαραχτήρα στην πράξη για να μη βρει μιμητές και ξεκινήσει καμιά κόκκινη τρομοκρατία.

Μόνο ένας τρελός μπορούσε να σπάσει τυχαία την ασπίδα της ρατσιστικής πανοπλίας που δεν έπρεπε να ηρωοποιηθεί κι έτσι προχώρησαν στη βολική για όλους εξαφάνιση.

Έμεινε αόρατος και μετά το πέρασμα του καθεστώτος στη Μαύρη πλειοψηφία, στα πλαίσια του Ιστορικού συμβιβασμού με το Κεφάλαιο, οι άγιοι της απελευθέρωσης δεν έπρεπε να ήταν οπλισμένοι με μαχαίρια.

Ο Τσαφέντας, λόγω της γλωσσομάθειάς του δούλευε σαν κλητήρας στο Κοινοβούλιο, έκανε αίτηση να μεταταχθεί στη κατηγορία των “εγχρώμων” γιατί ήθελε να συζήσει με μια μαύρη κοπέλα που αγαπούσε.

Του το αρνήθηκαν επανειλημμένα.

Δεν θέλει και πολύ να πάρει ανάποδες το μυαλό ενός ανθρώπου περιπλανημένου που στο σχολειό τον κορόιδευαν για το σκούρο χρώμα του δέρματός του και όρμησε.

«Τον σκότωσα επειδή δεν μπορούσα να ανεχθώ τις ρατσιστικές πολιτικές του» είπε όταν τον συνέλαβαν.

Κανείς επίσημος Έλληνας δεν τίμησε αυτόν τον άνθρωπο που έβαλε λάδι στα γρανάζια της εξέλιξης μιας μεγάλης χώρας.

Αντίθετα, ο αγαπημένος της “Φρίκης” Γιαν Σματς είχε άγαλμα και οδό στην Αθήνα.

Το εφοπλιστικό Λόμπυ του Λονδίνου έκανε χρυσές δουλειές με το εμπάργκο της Ν. Αφρικής.

Ξύπνιος λαός εμπόρων εμείς οι Έλληνες αλλά και λαός πού γεννά λίγους βουρλισμένους που αψηφούν το θάνατο, έτσι για τα όμορφα μάτια μιας μαύρης κοπέλας.

Ούτε μνήμα με τ’ όνομά του δεν του έφτιαξαν οι “προοδευτικές” μαύρες αρχές των πρώην Κομμουνιστών εκεί που τον έχωσαν.

Μια ακανόνιστη πέτρα μόνο, ανάμεσα σε δυο μνήματα, για να δείχνει ότι κάποιος είναι θαμμένος εκεί.

* Στο βίντεο των λίγων δευτερολέπτων που παραθέτουμε από την άρθρωση και τη ροή των λόγων του φαίνεται ότι ο Μίμης ήταν σε απόλυτη διαύγεια μέχρι τα τελευταία του.